(இ) தமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1974)

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

"தமிழ்நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 8/1974) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்"

என நான் முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1920-ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 5/1920) 81 (2)-வது பிரிவின்படி, கட்டிடங்கள் அல்லது நிலம் அல்லது இவை இரண்டின் ஆண்டு மதிப்பில் மேற்படி சட்டத்தின் 78-வது பிரிவின் விதித்துறைகளுக்கு உட்பட்டு, நகராட்சி மன்றத்தினால் முடிவு செய்யப் படக்கூடிய சதவீதங்களில் சொத்து வரி விதிக்கப்படவேண்டும்.

அரசுக் கட்டிடத்தின் அல்லது இரயில்வே கட்டிடத்தின் அல்லது சாதாரண மாக வாடகைக்கு விடப்படாத வகையைச் சேர்ந்ததும், நிர்வாக அதிகாரியின் கருத்துப்படி அதன் ஆண்டு மொத்த வாடகைத் தொகை மதிப்பிட முடியாததுமான ஒரு கட்டிடத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதன் ஆண்டு வாடகை மதிப்பு நிலத்தின் மதிப்பீட்டு விலையும் அந்தக் கட்டிடத்தைக் கட்டுவதற்கு தற்காலத்தில் ஆகும் தோராயச் செலவும் சேர்ந்த மொத்தத் தொகையில் தேய்மானத்திற்கு நியாயமான தொகை கழித்துக் கொண்டது போக எஞ்சியுள்ள தொகையில் ஆறு சதவீதம் என்று கருதப்படவேண்டும்.

மேலே சொல்லப்பட்ட தேய்மானக் கழிவுத் தொகை எந்த ஒரு நேர்விலும் மேற்படி கட்டுமானச் செலவில் பத்து சதவீதத்திற்குக் குறைவாக இருக்கக் கூடாது; மேலும் யந்திரங்கள், மரச்சாமான்கள் இவற்றின் விலையை ஆண்டு வாடகை மதிப்பைக் கணக்கிடுவதற்குச் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று மேற்படி சட்டத்தின் 82 (2)-வது பிரிவின் வரம்பு நிபந்தனை வகை செய்கிறது.

தொழில் பேட்டைகளில் உள்ள கட்டிடங்களைப் பொறுத்த வரையில், நீர் வழங்கல், விளக்கு வசதி போன்ற வசதிகளை தொழில் துறையே செய்து கொடுக்கிறது. இவற்றை நகராட்சிகள் செய்து கொடுப்பதில்லை; எனவே, அத்தகைய கட்டிடங்களுக்குச் சொத்து வரியை மதிப்பிடுகையில் சில சலுகைகள் வழங்குவது அவசியமெனக் கருதப்படுகிறது. ஆகவே, அத்தகைய சொத்துக்களின் ஆண்டு மதிப்பைக் கணக்கிடுவதற்காக, அச் சொத்துக்களின் மூலதன மதிப்பில் 6 சதவீதத்திற்குப் பதிலாக 4 சதவீதம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

---

* 7—3—1974 தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது

இவை கூறி, இதனை இம் மாமன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: While I agree with the principle of the law, I have to point out that there is a small lacuna, Generally, in big bungalows which are residential areas, there is a practice now when furniture fittings and other things are taken into account separately and building is assessed separely. Suppose a building costs one lakh of rupees and furniture fittings are there including air conditioning equipments. What happens is, in assessing such bungalows there is unlimited scope for transferring some of the value of the buildings to the furniture fittings.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, இந்த முனிசிபல் திருத்தச் சட்டம் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் பில்டிங்குக்கு வரியை 4 சதவிகிதமாகக் குறைக்க வேண்டுமென்றுதான் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி மாத்திரம் பேசுங்கள் என்றால் பேச முடியாது.

காரணம், முனிசிபல் நிர்வாகத்திலே சொத்து வரியிலே பல சிக்கல்களை அனுபவித்து வருகிறார்கள். ரெயில்வே பில்டிங்குக்கு 6 சதவிகிதம், இண்டஸ்ட்ரியல் பில்டிங், எஸ்டேட் பில்டிங் ஆகியவற்றிற்கு 4 சதவிகிதம் கேட்கிறார்கள்.

சாதாரணமாக வீடுகளுக்கு 20 சதவிகிதம், 20½ சதவிகிதம் வரி கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது, இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டிலே இருக்கக் கூடிய கட்டிடங்களுக்கு அவர்களாகவே, தண்ணீர் சப்ளை, டிரெயினேஜ் பெசிலிட்டிஸ் செய்துகொள்வதாலே, அவர்களுக்கு 4 சதவிகிதம் என்று போடுகிறார்கள். ஆனால், பெரிய நகராட்சிகளாலே வரிதான் வாங்கப்படுகிறதே தவிர, வசதி செய்யப்படுகிறதா என்பதைத் தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

சென்னை மாநகராட்சியிலே குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது, சாக்கடை வசதி கிடையாது, விளக்கு வசதி கிடையாது. வரி வாங்க மாத்திரம் தயங்குவது கிடையாது. அதற்கென்று ஒரு நிலைமை கிடையாது. வரி வாங்கத் தயங்குவது கிடையாது, ஆனால் வசதி பெருகுவது கிடையாது.

எக்ஸ்டென்ஷன் ஏரியாவிலே இருக்கிறவர்கள் ரிட் கூடப் போட்டார்கள். வெஸ்ட் மாம்பலத்திலே, குடி தண்ணீர் கிடையாது, சாக்கடை கிடையாது, விளக்கு கிடையாது. கனம் முதலமைச்சர் தொகுதியிலே பெரும் பகுதிக்கு சாக்கடை வரவில்லை.

என்னுடைய தொகுதியிலே 100-வது டிவிஷனிலே தண்ணீர் கிடையாது, லைட்டே கிடையாது, சாக்கடையே கிடையாது. நகரசபை வைத்திருக்கிறோம், நகராட்சிகளை வைத்திருக்கிறோம், டவுன்ஷிப் ஆகிறது, முனிசிபாலிட்டி ஆகிறது. அங்கே இருக்கிற குடிமக்கள் வயிற்றிலே நெருப்பைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்ன வரி போடப் போகிறார்களோ, வரி மாத்திரம் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள், நமக்கோ வருமானமே கிடையாது என்று கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தண்ணீர் வசதி செய்துகொள்வதால், இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுக்கு 4 சதவிகிதம்தான் வரி என்று சொல்கின்றவர்கள், பொதுமக்களுக்கு, ரோடும் கொடுப்பதில்லை, விளக்கும் கொடுப்பதில்லை, சாக்கடையும் கொடுப்பதில்லை, இருக்கிற குப்பைகளை எடுப்பதில்லை. அங்கு மாத்திரம் சொத்து வரி வாங்கு கிறார்களே அது என்ன? அதல்லாமல், குவின்குவினியல் ரிவிஷன் வேறு. ஓனர்ஸ் ஆக்குபேஷனில் இருந்தாலும் சரி, 5 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை திரும்பவும் வந்து வரியை ஏற்றுகிறார்கள். வரவில்லையென்றால், ரிவைஸ் பண்ணுவோம். ரூபாய் 500 கட்டினீர்களே, 5 வருஷம் ஆகிவிட்டது, ரூ. 700 கட்டுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.

கொடுமையாக ஆகிவிட்டது. வசதி கிடையாது. ஊழலோ பெருகி விட்டது. அதற்கு எடுத்துக்காட்டே, சென்னை நகராண்மைக் கழகம். சீர்கேடுகள் வந்துவிட்டன. வரிக்காக திருத்தம் கொண்டு வரும் அமைச் சரவர்கள், சீர்கேடுகளைச் செம்மைப்படுத்த, திருத்தங்கள் கொண்டு வந்தால் வரவேற்கலாம். மாநகராட்சிக்கு, நகராட்சிகளுக்கு வரி கொடுக்க, அரசாங் கத்திற்கு சாதகத்தைத் தேடிக்கொள்ள இருக்கிறார்களே தவிர, பொது மக்களுக்கு என்ன நடக்கிறது?

தண்ணீர் கொடுக்க கடன் வாங்குகிறார்கள். கடன் வாங்கி விட்டு, தண்ணீர் சப்ளை கொடுக்கிறார்களா என்றால், ஊஹூம் அப்போ கிடையாது. திருப்பத்தூரில் 10 வருஷத்திற்கு முன்னால், வாட்டர் சப்ளைக்காகக் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். நார்த் ஆர்க்காட்டில், 7, 8 இடங்களில் . . .

திரு. செ. கந்தப்பன்: வட ஆற்காட்டிலே இருக்கிற திருப்பத்தூர் நகராட்சிக்கு தண்ணீர் வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இன்னும் சில முனிசிப்பாலிட்டீஸ் இருக் கின்றன. லிஸ்ட் இருக்கிறது இப்பொழுது. உங்களிடம் கொடுக்கிறேன். தண்ணீர் சப்ளைக்காகக் கடன் வாங்கிக்கொள்வது, தண்ணீர் கொடுப்பதில்லை.

1974 ஏப்ரல் 11] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதிலே டிலே இருக்கிறது. கார்ப்பரேஷனுக்கு முக்கியமானவற்றிற்கெல்லாம் கடன் கொடுத்திருக்கிறது அரசு. ஆனால், பாதி தான் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவிலே நகராட்சி மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகின்ற கடன்கள். ஒழுங்காக அந்தக் காரியங்களுக்குச் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்றே கண்காணிக்கப்படுவதில்லை. குறிப்பிட்ட காரியங்களுக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்களே ஒழிய, கார்ப்பரேஷனில் அந்தக் குறிப்பிட்ட காரியங்கள் நடைபெறுவதில்லை. கார்ப்பரேஷனிலே கூடக் கடன் வாங்கி சம்பளம் கொடுத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள்.

Financialy irregularities are there in various municipalities.

ஆகையினால், நகராட்சிகளையும், நகராண்மைக் கழகங்களையும் வரி போடு வதற்கு மாத்திரம் இலக்காக வைத்துக்கொள்ளாமல் என்ன என்ன நடக்கிறது முனிசிபாலிட்டியில், எங்கெங்கு டிலே இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் ஒரு ஹை பவர் கமிட்டி, ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி, லோக்கல் எம்.எல்.ஏ.க்களைப் போட்டு அமைக்கவேண்டும்.

முனிசிபாலிட்டியிலே என்ன நடக்கிறது என்று லோக்கல் எம்.எல்.ஏ.க்களுக்குத்தான் தெரியும். சென்னை நகர எம்.எல்.ஏ.க்களை, கார்ப்ப ரேஷனில் உறுப்பினர்களாக வைத்தால்தான், எங்கள் பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் வருகிறதா, குப்பையை எடுக்கிறார்களா, இல்லையா, சாக்கடை ஒழுங்காக ஓடு கிறதா, இல்லையா என்பதையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். நாங்கள் ஓட்டுப் போடவில்லை, மேயர் பதவிக்கு நிற்கவில்லை. அங்கு இருந்தால்தான் தொகுதி வசதிகளைப் பார்க்கமுடியும் என்று எத்தனை வருஷங்களாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு ஒரு திருத்தம். முனிசிபாலிட்டியிலேயும், கார்ப்பரேஷனிலேயும், எம்.எல்.ஏ.க்கள் will be automatically made members without voting powers என்று சொன்னால், . . ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். அதனை இந்த மன்றத்திலே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் திருத்தத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, தொழில் நகரம், அல்லது இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் என்று சொல்லப்படுகின்ற இடங்களுக்கு 4 சதவிகிதம் அதிகம் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். அவர்கள் எல்லா வசதிகளையும், குடிநீர் வசதி, மின்சார வசதி, எல்லாவற்றையும் செய்து கொள்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகும்

4 சதவிகிதம் போட வேண்டுமா என்பது பிரச்னைக்குரிய கேள்விதான். ஆகவே, இதை இன்னும் குறைப்பதற்கு வழி இருந்தால்கூட, அதைச் செய்தால் நல்லது என்றுதான் நினைக்கிறேன். சிறு தொழில்கள், பெரும் தொழில்கள் வளர அது முக்கியமான காரணமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம், நகராட்சிகள், மாநகராட்சிகளிலே இருக்கிற சுகாதாரச் சீர்கேடுகளைப்பற்றியெல்லாம் மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் எனக்கு முன்னால் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நல்ல முறையிலே செயல்படுவதற்கு மாநகராட்சி மன்றம் போன்ற பெரிய மன்றங்கள் ஈடுபடவேண்டும். இங்கே, மாநகராட்சியிலே முக்கியமாக இருப்பது சுகாதாரச் சீர்கேடு.

இங்கு இருக்கின்ற ஆடுகள் வெட்டுகின்ற இடத்தைப் பார்க்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அதைவிடச் சுகாதாரக் கேடான பகுதி இந்த மாநகரத்திலேயே இருக்குமா என்பது சந்தேகம். அங்கு புழுக்கள் நெளிந்து கொண்டிருக்கின்றன, நாற்றம் வெகுதூரத்திலேயே அடிக்கிறது. ஆண்டுதோறும் ரூ. 8 இலட்சம் வருமானம் வருகிறது. அதில், பாதியை அதற்காகச் செலவழிக்கக் கூடாதா? டெல்லியிலே ரூ. 7 இலட்சம் வருமானம் வருகிறது. அதற்காக, ரூ. 5 இலட்சம் வருஷாவருஷம் செலவு செய்யப்படுவதாகத் தெரிகிறது. ரூபாய் 8 இலட்சம் வருமானம் வந்தும்கூட, ரூ. 1 இலட்சம்கூட, வருஷத்திற்கு செலவிடப் படவில்லையென்று தெரிகிறது. அங்கு பயங்கரமான சுகாதாரக் கேடு இருக்கிறது. அந்தத் துறையிலே வசூலிப்பதைக் கொண்டு, அந்தத் துறையை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும்.

இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் என்று சொன்னால், அங்கே வசூலிக்கின்ற தொகையினை, அவர்களுக்கு புறச் சாலைகளை அமைப்பது, குடிநீர் வசதிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வது, பிற சுகாதாரக் கேடுகளை நீக்குவது போன்றவற்றிற்காக, செலவு செய்ய நம்முடைய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரை, மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது, இங்கே கவுன்சிலர்கள் கிடையாது. அதற்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்ட தனி அதிகாரி, எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று பார்க்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, டிவிஷன் வாரியாக 10, 12 இடங்களைக் கொண்ட அட்வைசரி கமிட்டி அமைத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்பது பொதுமக்களது அபிப்பிராயம். பல பகுதிகள் கவனிக்கப் படாமலிருக்கின்றன. இப்பொழுது அண்மையிலே ஆரம்பகாலத்திலே கொஞ்சம் . . .

1974 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): இது டிஸ்டிரிக்ட் முனிசிபாலிட்டியைப் பற்றியது கார்ப்பரேஷனைப்பற்றியது அல்ல.

திரு. கே. எ. வகாப்: ஆகவே, இப்படிப்பட்ட இந்த அட்வைசரி கமிட்டி ஒன்று மாநகராட்சிக்கு வைப்பதுபற்றி யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, தொழிற்சாலைகளுக்கு இன்னும் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, தொழிற்சாலைகளுக்கு சாலை வசதிகள் கிடையாது; அப்படிப்பட்ட சாலை வசதிகளை ஏற்படுத்த, இந்த வரியினைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12.00)

DR. H. V. HANDE: Sir, I would like to offer a few remarks in connection with this amendment.

Firstly, the practice of the Government has been to bring in piece-meal amendments as a device and method by which they have a knack of increasing the tax, at the same time barring us from discussing in detail the problems of municipalities or corporations. We are barred from discussing it in detail on the off repeated answer that the amendment has a limited scope.

Thus in instalment basis and piece-meal fashion they bring in legislations. That is why I say this practice should summarily be done away with and we should be allowed opportunity to discuss an amendment and point out the faults and acts of commissions and omissions that are going on.

We cannot highlight these when municipalities are completely defunct, some of the major panchayats and corporation are defunct. After that the municipal members cannot discuss. Therefore I would suggest in this context that the Minister may take into serious consideration the practice of laying on the table of the House a detailed information of the budgetary provisions of municipalities or corporations which are superseded. It will be like States which are superseded. Parliament is allowed to discuss in detail, similarly municipalities and corporations wherever they are superseded, we should be allowed a chance to discuss the entire budgetary provision. Otherwise, it will be overlooking and going over the head of the democratic set-up and allowing the executive officer to do things where the Special Officer will have direct access to the Minister and he will do things by-passing the elected bodies.

Another thing is this 4 per cent. We should commend the Government for reducing it by 2 per cent, from 6 to 4 per cent. But the generality of the situation should be taken into consideration. There are properties on which urban tax is levied. There should be proper co-ordination between urban tax and this. We should know the quantum of urban tax and house tax on a particular house. These together come to a huge sum. Actually there are no owners at all, especially in Madras City or Madurai. According to me, nobody is in possession of real estate. Everybody is a tenant of the corporation or Municipality. I have a house, but I am a tenant of the corporation.

Another point that was made by Mrs. Anandanayaki was about M.L.As. being allowed to sit in the Corporation. With all respect to the Lady Member, I should say that we are doing legislative work on a state-wide basis. I would like that we should not be asked to sit in the corporation council. (Interruption) There is a complete difference of opinion. With great respect—I have nothing personal—even the lady Member hereself will feel it a nuisance. So, I am very much against it . . .

Thirumathi T. N. ANANDANAYAKI: The Hon. Member Dr. Hande was not a member of the Corporation, but I had been a member for over six years. That place is not a very bad place not to permit M.L.As. We can go there and make it better by our presence.

Dr. H. V. HANDE: I am only against our being forced into that council. Whenever any complaint is made with regard to the corporation or municipality, our representations would be given due weight. If that assurance is given that is enough. The conditions of municipalities all over the State is in a deplorable state . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): மான்யத்தில் பேசுவதை மசோதாவில் பேச வேண்டியதில்லை. ஏற்கனவே இந்த மான்யம் நடந்து முடிந்திருக்கிறது. அப்போது நகராட்சி நடைமுறையைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறோம். பொதுவானதை மட்டும் பேசி முடியுங்கள். 9 பில்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சமயமும் இதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தால் நல்லதல்ல. அதனால்தான் சொல்லுகிறேன்

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சமயம் வரும்போது பேசினாலே ஒன்றும் செய்ய மாட்டேனென்கிறார்கள். டிமாண்டில் ஒன்றிரண்டு பேர்கள்தான் பேச முடிகிறது. இப்படி வரும்போது பேச வேண்டியதுதான்.

DR. H. V. HANDE: I would like to tell the Chairman, Mr. Duraimurugan that I have been speaking on amendments for the past ten years and I know my limitations. This is a Bill with regard to taxation and whenever taxation is brought forward, it is usual and it is customary for members to speak on all aspects (Mr. Speaker in the Chair). Probably, Mr. Duraimurugan—now as a member—would share my views. I would like to conclude by saying that municipalities are in a deplorable condition. It is imperative to see to it that they are right. I hope and trust that the Honourable Minister would address himself to the serious task of seeing that these municipalities are made at least tolerably better. Thank you.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தில் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு நகராட்சிகள் மாநகராட்சியில் நடைபெறுகின்ற ஒரு சில காரியங்களைப் பற்றி இங்கே குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்தக் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், மாநகராட்சிகள், நகராட்சியில் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற நல்ல காரியங்களைப் பாராட்டியிருப்பாரானால் உண்மையிலேயே நான் அதுபற்றி மெத்த மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பேன்.

இந்த சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் அவர்கள் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு மாநகராட்சி உறுப்பினராக இருந்ததாக அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் இருந்த சமயத்தில் நடைபெறாத நல்ல பல வேலைத் திட்டங்கள் இப்பொழுது நடைபெற்று வருவதை அவர்கள் ஏன் தான் பாராட்டாமல் விட்டு விட்டாரோ என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

சென்னைக்கு வருபவர்கள் இன்றைய தினம் சென்னை மாநகரத்தை பார்த்து விட்டு ஒரு காலத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அடிக்கடி இதைக் குறிப்பிடுவார் சிங்காரச் சென்னை, என்று. இந்தச் சிங்காரச் சென்னை இப்பொழுது தான் இருக்கிறது என்பதை வெளியிலிருந்து வந்து பார்த்துச் செல்பவர்கள் சொல்லிக்கொண்டுதான் போகிறார்கள். இங்கு வருகின்ற அவர்கள் அண்ணா சாலையைப் பார்த்தால் அது அவர்கள் காலத்தில் எப்படி இருந்தது, இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது என்பதை அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

அதைப்போலவே இந்தக் கடற்கரை சாலையைப் பார்ப்பவர்களுக்கு இந்த கடற்கரை எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்துவிட்டு இங்கே நடைபெற்றிருக்கின்ற வேலைகளையெல்லாம் பார்த்து பிற மாநிலத்தில் இருந்து வருபவர்கள் மாத்திரமல்ல, உலகச் சுற்றுப் பயணம் வருபவர்கள்கூட இன்றைய தினம் தமிழ் நாட்டிலே, அதிலும் குறிப்பாக சென்னை மாநகரத்திலே நடைபெற்றிருக்கின்ற வேலைகளையெல்லாம் பார்த்து எவ்வளவு பாராட்டிச் செல்லுகிறார்கள் என்பது அவர்கள் கவனத்திற்கு வரவில்லை. வந்தாலும் பாராட்டினால் அவ்வளவு சிறப்பாக இருக்காது என்ற காரணத்தாலோ அல்லது பாராட்டி விட்டால் செய்யப்பட வேண்டிய வேலைகள் செய்யாமல் விட்டுவிடுவோமோ என்ற எண்ணத்தில்கூட சொல்லியிருக்கலாம். நான் அதைக் குறைவாக எடுத்துக் கொள்ளாது செய்யப்பட வேண்டிய காரியங்களை நிச்சயமாகச் செய்வோம் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உதாரணமாக, பல வேலைகள் செய்யப்படவில்லை என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது அந்த வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. குழந்தைகளுக்கு அவர்கள் ஒதுக்கும் இடங்கள் இப்பொழுது 100 இடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அதைப் போலவே குழாய்கள் பழுது பார்க்கப்பட்டு வருகின்றன.

தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு விடுமோ என்று அஞ்சிய காரணத்தாலே இன்றையதினம் அரசாங்கத்தின் மூலம் பல லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து பழுது பார்க்கப்பட்டு வருகிறது, அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

அதைப் போலவே இங்கே நம்முடைய பிராட்வே பஸ் ஸ்டாண்டு பற்றி நான் சமீபத்தில்கூட ஒரு கடிதத்தைப் பார்த்தேன். நானே அந்த இடத்திற்குச் சென்று பார்த்தேன். அந்த இடத்தை எப்படி விஸ்தரிப்பது என்பதைப்பற்றி இப்பொழுது பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கின்றோம். ஏனென்றால் அது மிக மிக மோசமான நிலையில், இன்றைக்கு அல்ல, பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இருந்த போதிலும், அதை எப்படித் திருத்துவது என்ற திட்டத்தைத் தயாரிக்கச் சொல்லியிருக்கிறேன். விரைவில் அந்தத் திட்டத்தை தயாரித்து அதை ஒரு நல்ல அழகான பேருந்து நிலையமாக்குவதற்கு நிச்சயமாக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் வகாப் அவர்கள் ஒரு யோசனையைச் சொன்னார்கள். வரியைக்கூட நாம் ஏன் இவ்வளவு வாங்க வேண்டும்? வாங்காமல் இருந்தால் தொழில் வளம் பெருக வாய்ப்பு

இருக்குமே என்ற கருத்தைக் கூறினார்கள். வாங்குவதே கூடாது என்று அவர்கள் வற்புறுத்துவார்களேயானால், பிறகு "என்னுடைய முதலைப் போட்டு என்னுடைய பாட்டன் சொத்திலிருந்து சம்பாதித்ததை நான் முதலீடு செய்திருக்கிறேன், எதற்காக வருமான வரி கட்ட வேண்டும்?" என்ற கேள்விகள் வந்தாலும் வரும். அவர்களுடைய சொத்திலேயிருந்து செலவழித்தாலும் வரி கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. நகராட்சிகளிலே இண்டஸ்ட்ரியல் ஏரியாவிலே சில காரியங்களைச் செய்தாலும் வரி விதிக்கின்ற அதிகாரம் நமக்கு இருக்கிறது. அதிகமாக இருக்கக்கூடாது என்றுதான் சலுகை காட்டுகின்ற அளவில் 4 சதவிகிதமாக இது குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். நகராட்சி மன்றங்கள் நல்ல சீர்திருத்தம் அடைய வேண்டுமென்பதைப்பற்றிக் கூறினார்கள். இப்பொழுது நகராட்சி மன்றங்களுக்கு மேலும் பல அளவு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலமாகப் பெரும் பெரும் நகராட்சி மன்றங்களில், நீண்ட நெடுங்காலமாகத் தீர்க்கப்படாமல் இருந்த நகராட்சி மன்றங்களில் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காகவும், சாக்கடைத் திட்டத்திற்கு வசதி செய்து கொடுப்பதற்காகவும் என்று கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வேண்டும். அதில் சில காலதாமதம் இருந்தாலும் விரைவில் நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

அதைப்போலவே மாநகராட்சிகளில், நகராட்சிகளில் நடைபெற வேண்டிய வேலைகளைப் பற்றி இன்னும் சிறப்பான திட்டங்களைத் தீட்டி நல்ல முறையில் செய்ய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் சொல்லிய யோசனைகளை, இந்தத் திருத்தத்தில் மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் சொன்ன யோசனைகளை மேலும் வளர்ச்சி பெறும் அளவில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

"தமிழ் நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1974) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்] [1974 ஏப்ரல் 11

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, "தமிழ்நாடு, 1974-ம் ஆண்டு, மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/74) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(7) அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

1973 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (32-வது திருத்த) சட்டமுன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்.

* **மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:** பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

"பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு, 1973-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (32-வது திருத்த) சட்டமுன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளவையும், இந்திய அரசியலமைப்பின் 368-வது பிரிவின் (2) பகுதியின் வரம்பு நிபந்தனையின் நோக்கத்தின்கீழ் வருபவையுமான திருத்தங்களை இப் பேரவை இசைவுடன் உறுதிப்படுத்துகிறது".

1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (முப்பத்திரண்டாவது திருத்தச்) சட்ட வரைவு, ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு அரசுப் பணிகளிலும், கல்வியிலும், சம வாய்ப்புக்களும் வசதிகளும் செய்து கொடுப்பதற்காக இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 371-ஆவது பிரிவைத் திருத்தவும் 371 டி, 371 இ ஆகிய புதிய பிரிவுகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் விழைகிறது. இத் திருத்தச் சட்ட வரைவு, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 368-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (2)-ஆவது பகுதியின் வரம்பு நிபந்தனையின்கீழ் மாநிலச் சட்ட மன்றத்தின் இசைவைப் பெறுவதற்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

1956-ம் ஆண்டில், ஆந்திர மாநிலம் ஏற்படுத்தப்பட்டபோது, தெலுங்கானா பகுதியின் வளர்ச்சி குறித்தும், மற்றும் அப்பகுதியில் வாழுகின்ற மக்களுக்கான வேலை வாய்ப்புக்கள் கல்வி வசதிகள் ஆகியவை குறித்தும் சில